

РЕШЕНИЕ

№ 3243

гр. София, 17.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 24.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1884** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /МВР/.

Образувано е по жалба на И. Л. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД рег.№3383з-117 от 08.02.2018г. на зам.началника на 08 РУ, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6-месеца.

Жалбоподателят оспорва заповедта с твърдения, че е постановена от некомпетентен орган при иззета от по-горестоящия орган компетентност. Навеждат се и множество допуснати процесуални нарушения –незапознаване с образуваното дисциплинарно производство, неосигурена възможност за даване на писмени обяснения, незапознаване с обобщената справка №3383р-5059 от 09.02.2018г. и посочените отделни справки в заповедта. Твърди се, че изложеното е в противоречие с чл.16 от Инструкция №8121з-470 от 27.04.2015г., която разпоредба изисква за образуване на производството нарочна заповед. Визира се, че с поставената резолюция на директора на СДВР върху справката рег.№513р-3316 от 12.01.2017г. за налагане на наказание всъщност лицето е лишено от справедливо производство вкл. преди да бъде изслушано на 24.01.2018г.. Прави се довода за противоречие относно посочения текст от ЗМВР –чл.200, ал.1 т.1, изискващ наложено вече предходно наказание, каквито данни няма и се отричат. По същество също се оспорва описаното деяние, за което е вменена дисциплинарна отговорност на А.. В тази насока има позоваване на запис от радиообмена, от който е видно, че А. е докладвал

обстановката и му е разпоредено как да постъпи от дежурния, в която насока последният е дал и показания. Оспорва се и вмененото нарушение по непредоставен протокол, тъй като задължение за такъв има само когато се установи пострадал субект от домашно насилие, каквито факти не са констатирани. Отделно като процесуално нарушение се сочи общото наказание за описаните две нарушения. С оглед всичко изложено- се моли да бъде отменена заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание – жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.С.. Претендират се разноски в размер на 510лв. по списък.

Ответната страна – редовно призована –не се представява и не изразява становище по делото.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Производството пред ответника е започнало по данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от А. на 21.10.2017г. около 10,55ч., когато е бил подаден сигнал от Т. Т. живущ в [населено място] за нарушена заповед за защита по реда на Закона за защита от домашно насилие /ЗЗДН/ от страна на роднините му С. и П. Ц.. На проверка по повод сигнала са били изпратени полицейските инспектори А. и Р.. Същите на място установили Т. пред имота, а вътре в същия С. Ц., работеща в градината. Не са констатирали следи от насилие по Т., пред тях не е имало словесен контакт между лицата. Ц. се е легитимирила с нот.акт за имота, съответно Т. е показал незаверен препис от заповед за защита, без подпис и печат, поради което и на двете страни е съставен предупредителен протокол.

По повод постъпилата впоследствие жалба от Т. на 10.11.2017г. за неосказано съдействие по заповедта за защита и непредставен протокол - е извършена проверка по преписка №812102-2719 от 10.11.2017г..

За резултатите от проверката е съставена справка №513р-3316 от 12.01.2017г. на л.59, при което се установява, че по сигнал на Т. на тел.112 на 21.10.2017г. на място се е отзовал екип инспектори от група ТП, 02 сектор ОКТП при отдел „Охранителна полиция” СДВР. С жалбата на Т. е приложена заповед за незабавна защита по ЗЗДН от 19.06.2017г. издадена от СРС, с което се забранява на Ц., с адрес в[жк]да се доближават на по-малко от 200м. до Т. вкл. и жилището му. Тази заповед е била получена в заверен препис на 03.07.2017г. в 08 РУ и е била разпределена на полицейски инспектор Р. К., съответно ксерокопие е било оставено в дежурната част. Разпитан в производството пред ответника е дежурният полицай Е. А., който е заявил, че „няма спомен дали е проверил или не наличието на заповедта“, но „е разпоредил на служителите да съставят протокол за предупреждение и на двете страни“. Не е разпоредил да се задържи нарушителката С. Ц.. Описани са снетите обяснения от лицата и е прието, че е нарушена заповедта за защита и съобразно същата от А. не са предприети действия вкл. не е връчен протокол от проверката на Т., поради което е предложено да му се наложи дисциплинарно наказание.

На 24.01.2018г. видно от покана на л.19 –А. е уведомен, че е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в незадържане на нарушителя на заповедта за защита С. Ц. и невръчването на протокол от проверката на поискалия го пострадал Т., което е нарушение на чл.194, ал.2 т.1 и т.2 от ЗМВР и които данни са изложени в

справка 0513р-3316 от 12.01.2018г..

На 26.01.2018г. на л.20 А. е дал писмен отговор, че са му нарушени процесуалните права, тъй като едва на посочения етап е научил за дисциплинарната проверка. Твърди, че е следвало да му се определи подпомагащ служител по смисъла на чл.205, ал.1 от ЗМВР. Твърди, че не е запознат с проверката и с визираната в поканата справка. По същество излага факта, че страните са били установени при проверката, но не са спорили, съответно Ц. е била в имота, докладвано е на дежурния и съобразно неговите указания са предприети действия.

Съдът констатира, че видно от обясненията на л.72 -Ц. не оспорва, че е била в имота, но отрича твърденията на Т., че е имало насилие над него от страна на нея и съпруга ѝ.

Видно от справка на л.76 от 06.12.2017г. заповедта за защита от 19.06.2017г. е била получена в 08 РУ на 03.07.2017г. и копия от същата са били оставени в дежурната част и съответно на инспектор Р.К..

Заповедта за защита на л.98 постановява защита в полза на Т. Т. по отношение на Ц. като се забранява на последните, живущи в[жк]да го доближават на по-малко от 200метра вкл. неговото жилище и местата му за отдих.

По делото са били разпитани свидетелите С. Р. и Е. А., чиито показания СЪДЪТ кредитира. Видно от показанията на св.Р., посетил адреса заедно с А. –при проверката на екипа скандал не е имало, не са установени и следи от насилие върху Т.. Съответно Ц. е била в имота и е работела в градината. Т. е показал заповедта за защита, но същата е била без печат и подпис, поради което са се обадили на дежурния А. и са докладвали случая. Последният е имал на разположение книга за вписване на подобен род заповеди, не е установил наличие на същата и е разпоредил да се предупредят и двете лица. В тази връзка са и показанията на св.А. в дежурната част има книга, в която се вписват заповедите за защита, като същият е направил проверка и е установил, че няма заповед, поради което е разпоредил да им се състави протокол и на двете страни.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място –се установява, че оспорената заповед е постановена от компетентен орган – зам.директора на 08 РУ на основание 204, ал.1 т.3 от ЗМВР. Не се споделя довода за иззета компетентност, доколкото наказанието е следвало да се наложи от Началника или на група „Охрана на обществения ред“, или на сектор „Охранителна полиция“. Посоченото ТР №2 от 14.05.1991 по т.д.№2/91г. на ОСГК на ВС в диспозитива си закрепва постулата, че акт, издаден от некомпетентен орган - е нищожен. В действителност в мотивите си ВС в т.1 е ръководен от идеята, че всяко изземване на компетентност по степен нагоре или надолу – води до нищожност, но това ТР е прието при действието на 3.. Понастоящем при действието на АПК и при изричната регламентация на чл.204 от ЗМВР – идеята за компетентността е разпределение на компетентност в рамките на съответната структура на РУ т.е. изложеното не изключва висшестоящият –ръководителят на структурата или заместникът му - да може да издаде заповедта за налагане на наказанието /в този смисъл е и съдебната практика напр.Решение № 11267 от 25.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 9077/2015 г., V о./.

Заповедта съдържа и необходимите реквизити по чл.210, ал.1 от ЗМВР, но съдът приема довода за допуснати съществени процесуални нарушения, които са две:

Наложено е едно общо наказание за различни по вид деяния, макар и свързани.

Първото е касателно незадържането на нарушителя на заповедта за защита Ц., а второто е по отношение на т.нар. пострадал – непредоставянето на протокол от проверката. Двете деяния се осъществяват с еднакви по вид изпълнителни деяния, свързани са, но имат различни фактически състави, различна противоправност, поради което не следва да се подвеждат като общо нарушение и съответно да се наказват с едно наказание.

Второто съществено процесуално нарушение – е свързано с неизяснената фактическа обстановка. Въпреки, че са снети обясненията на множество лица, не е изяснено кога и на кого е връчена заповедта в дежурната част и дали същата е била вписана в съответната книга. Видно от показанията на дежурния А., дадени пред състава вкл. при предупреждение за отговорността по чл.290 от НК, заповедта не е била вписана към момента на сигнала, защото същият лично проверил. При изложената фактическа обстановка липсва знание у А. по отношение на посоченото обстоятелство т.е СУБЕКТИВНАТА страна на нарушението като деяние не е доказана. Сведението за наличие на заповед за защита по отношение на Т. е опосредено именно чрез проверката /при съмнение в случая породено от незаверения препис/, която извършва в дежурната част дежурния офицер Е. А.. Правилно А. на място не е съобразил незаверения препис /какъвто се връчва на страните без подпис и печат/, предоставен от Т.. В действителност неправилно е становището на служители на ответника, изразено по преписката, че заповедта за защита не е нарушена, тъй като нямало следи от насилие или словесни нападки. В случая заповедта е нарушена безспорно със самото присъствието на Ц. макар и в собствения ѝ имот, тъй като в същия живее Т.. Дори легитимацията ѝ с нотариален акт –не ѝ позволява да присъства в имота. Защитата, която е предоставена на Т. е абсолютна, по отношение и за този имот, където живее и Ц. нямат право да се доближават на 200 метра от същия, макар и да им е съсобствен. Ако Ц. не са били съгласни с мярката и последиците ѝ - е следвало да я оспорят. Правилно Т. е искал и търсил защита от самото присъствие на Ц. в имота. В случая конкретно обаче – наказаният А. е следвало да има знание за посочената заповед. Такова липсва с предоставеното от Т. копие, поради което разпореждането от А. да предупреди лицата правилно е счетено за законосъобразно и е изпълнено. Следва да се има предвид, че донякъде показанията пред съда и пред органа на А. са противоречиви, доколкото същият пред съда категорично отрича да е вписал посочената заповед, а същевременно е дал нареждане да се състави протокол да се спазва заповедта по Закона за защита от домашно насилие. Следователно –ако дисциплинарно-наказващият орган беше изпълнил задължението си по АПК и ЗМВР да изясни фактите би установил, че виновно поведение от страна на А. за вменените му обстоятелства няма. Следователно и по същество не се установяват описаните две нарушения на служебната дисциплина.

Гореизложените основания- две съществени процесуални нарушения и липса на доказаност по същество на деянията –прави заповедта материално и процесуално незаконосъобразно и влече нейната отмяна, ведно с последиците –разноски по списък от 510лв..

Останалите доводи за допуснати съществени процесуални нарушения не се споделят. Не е съществено процесуално нарушение липсата на нарочна заповед за образуване на дисциплинарно производство с оглед вида на наложеното наказание –чл.208 от ЗМВР. Не е длъжен ответникът и да определя служител, който да подпомага А. по чл.207, ал.8 т.2 пр.2-ро от ЗМВР, тъй като за последния това е една възможност, чието

упражняване няма данни да е осуетено. Не се споделя довода, че има процесуално нарушение, което да е съществено и с незапознаване на справката, посочена в поканата, тъй като видно от поканата – лицето е било уведомено за какви факти и обстоятелства да даде обяснения чрез подробното посочване на деянията, за които е образувано производството. Не е съществено процесуално нарушение -маркирането в заповедта, че има предходно нарушение, тъй като се касае за факитческа грешка, доколкото е посочено, че на лицето не са налагани наказания.

Следователно – жалбата е основателна, заповедта е незаконосъобразна на процесуално и материално основание –, поради което жалбата следва да се уважи ведно със законните ѝ последици—510лв. разноски по списък.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ПО жалба на И. Л. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД рег.№3383з-117 от 08.02.2018г. на зам.началника на 08 РУ, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6-месеца

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя 510лв.разноски.

Решението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия: